

[Ømann.]

Jeg synes ikke, at finansministeren forgæves skal stille sit spørgsmål til folketinget om, hvordan man så skal føre finanspolitik. Der er væsentlige udeladelser i debatten her i dag, som jeg gerne vil komplettere ganske kort.

Man skal naturligvis ikke føre finanspolitik på en sådan måde, at kun en del af befolkningen er inddraget under denne finanspolitik. Man må ikke stramme så galt for den del af befolkningen, der er inde under finanspolitikken, at det fører til forvridninger og til en forkert indkomstfordeling. Og man må naturligvis ikke frede særlige områder af økonomien, særlige indtægter, for så fører finanspolitikken ikke til det resultat, man tilsigter.

Der er i dag nævnt skattesnyderiet. Selvfølgelig skal disse midler også under grime, for at man kan føre en finanspolitik. I øvrigt er der jo tale om ganske betydelige værdi- og formuestigninger, som må ind under finanspolitikken. Vi har et kunstigt indkomstbegreb herhjemme. Man sonderer mellem skattepligtig indkomst og andre indtægter. Ja men i økonomisk henseende er disse andre indtægter, disse formuegevinster, af samme betydning, har samme vægt, når man skal lave finanspolitik. Endvidere kunne man indrette kildeskatten sådan, at den virker finanspolitisk ens over for alle befolkningsgrupper. Men så længe man ikke har indrettet finanspolitikken effektivt, kan man heller ikke undre sig over, at den ikke virker, og at virkningerne af den indtræder noget senere, end man venter. Ja men så må man reparere på denne finanspolitik, hvis man fortsat vil benytte den som hovedmiddel. Ellers må man give afkald på at benytte den og finde andre midler, for det er i virkeligheden at lave en fordrejet byrdepolitik, og det fører ikke til noget godt, når man skal have hele samfundet, hele befolkningen, til at bifalde de nødvendige økonomiske indgreb.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Jeg vil gerne sige til økonomiministeren, at jeg har ikke samlet på citater. Jeg er altså ikke mødt frem i dag og har gjort et stykke arbejde med at finde citater frem. Jeg har både læst og hørt økonomi-

nisteren, og det er mit absolutte indtryk, at det har været økonomiministerens stilling, at den stramning, der var gennemført, i og for sig var tilstrækkelig. Sådan har jeg altså også hørt den radiodiskussion.

Det, der kommer frem nu, er jo, at man — som økonomiministeren tilstår — ikke kunne komme igennem med det med dyrtidsportionerne, og så skulle man have momsforhøjelse. Ja men de to ting har ikke umiddelbart noget med hinanden at gøre. Det har de kun, hvis man kører videre på den gammeldags manér, og det forstår jeg altså at økonomiministeren gør. Hvis vi ikke kan få en rimelig indkomstpolitik igennem, skal der strammes til med moms. Det er en helt forkert betragtning at anlægge, men økonomiministeren må jo selv finde ud af, hvad han mener der er det rigtige. Vi mener, det er forkert.

Finansministeren efterlyste, hvordan finanspolitikken skal drives. Det kunne vi finde ud af i sommerens løb, forstod jeg, men vi kan formentlig også komme ind på det i næste uge, når vi har afslutningsdebatten. Jeg kan her bl. a. henvise til det, hr. Ømann sagde — så er det altså mig, der denne gang er ekko af hr. Ømann. Der er mange punkter, og vi har præciseret det. Det er fremgået ganske klart af debatten, hvordan vi mener finanspolitikken skal føres. Den skal i hvert fald ikke føres sådan, som regeringen fører den, og heller ikke med den sociale slagside, som skattepolitikken har fået under denne regering.

Hovedspørgsmålet er jo datoen. Regeringen har ikke sandsynliggjort nødvendigheden af, at udskrivningsprocenten absolut skal fastsættes nu. Hvordan vil momsen komme til at virke? Nu springer man pludselig ind med en momsforhøjelse på 1.400 mill. kr. på årsbasis. Hvordan vil denne moms virke på erhvervslivet? Tør man virkelig fastsætte udskrivningsprocenten nu, samtidig med at man kører en moms ind af den størrelse? Jeg vil advare imod det og sige: vent dog og se, om denne moms får de virkninger, regeringen nu ønsker den skal have, og så kan vi tage stilling til udskrivningsprocenten. Det er uforsvarligt at gøre det nu.

Hermed sluttede forhandlingen.